

at husmødrene ikke ønsker at komme hen et sted, som er altfor vanskelig at komme til. Spurgte, om Kerteminde Højskole ikke var velegnet til formålet.

ad 8 Børglumsagen,

Landsformanden oplæste slutningen af et brev af 10/8-50 fra Cecilie Dahlsgaard, Børglum. Man enedes om at henlægge sagen.

ad 9 Nordisk kvindemøde.

Landsformanden havde modtaget nogle breve. Det første fra den finske Saga Lundstrøm, der takkede for D.K.s skrivelse af 30/6-50, som hun havde modtaget gennem sin søster Dora Wilen. Saga Lundstrøm har været ordfører for kvinnesaksforbundet Unionen siden 1949. Det andet brev var fra Hetmi Tengen, styrelsesmedlem i Unionen, som ligeledes takkede for brev af 30/6, adresseret til Unionen. Hetmi Tengen foreslår, at man samles i Helsingfors. I Unionen er man nogenlunde af vor mening vedrørende de nordiske kvindesagsmøder. Landsformanden oplyste af hensyn til nye F.U.-medlemmer, at vi i 1940 havde en kvindesagskongres i København, som var meget vellykket. Man havde ventet, at et nyt møde skulle holdes i 1950. Formodentligt bliver mødet udskudt til 1952. Det afhænger af de svar, som i de ovennævnte skrivelser bebudes i september, når foreningerne påny begynder arbejdet. Margr. Høst Neerup spurgte, om der ikke var tale om at genoplive det nordiske udvalg. Landsformanden svarede, jo, hvis vi får et positivt svar.

ad 10. Meddelelser fra landsformanden.

Derefter oplæste Landsformanden et brev fra Margrethe Petersen af 25/8-50 angående ophævelse af kvindernes radiolandsudvalg, da det kvindeorganisationerne har kunnet opnå ad forhandlingens vej, nu, efter Margr. Petersens mening, er afsluttet, og at yderligere repræsentation må ske ad lovgivningens vej. Inga Dahlsgaard meddelte, at man gerne ville have haft et møde med kvindernes radiolandsudvalg, men Marie Jensen, som var formand, kunne ikke finde et tidspunkt, der passede, da en del af kvinderne i radioudvalget var optaget. I løbet af sommeren har Marie Jensen så nedlagt sit hverv, og i øjeblikket fungerer Gerda Breum. Fra Radioens side har man ønsket at orientere kvindernes radioudvalg om, hvad der skal ske. Programudvalget ønsker gerne at tage stilling til visse spørgsmål sammen med kvindernes radioudvalg; det kunne altså ikke nås før sommerferien. K.B. Andersen ville selv føre disse forhandlinger. Endelig ordning skal ske til 13/9. Det er aftalt med fru Breum, at den 13. om aften vil man drøfte ting vedrørende fremtiden for kvindernes radioudvalg og Inga Dahlsgaard mener, man bør afvente disse forhandlinger. Margr. Petersen kan ikke se, at der gøres noget frugtbringende arbejde, og hun siger, at det Inga Dahlsgaard fører frem, er, hvad man, - altså radiolandsudvalget - har ønsket et par år. Når man har programsekretærer- og konsulenter, kan man ligeså godt gå til dem. Desto snævrere et udvalg er, desto bedre er det at komme i kontakt med. Landsformanden synes, at vi må vente og høre, hvad radioen vil fremkomme med. Hanne Sudtz spurgte, om det ikke ville være rart at kende forretningsudvalgets stilling på forhånd. Lis Groes gav Margr. Petersen ret, men det ville være rimeligt at vente til næste forretningsudvalgsmøde. Margr. Petersen mente, at udvalgets opgaver er løst, idet radioen meget lettere kan få fat i den enkelte forening, når der er et aktuelt problem. Landsformanden mente, at K.B. Andersen var gjort opmærksom herpå. Landsformanden meddelte om en indbydelse fra statsradiofonien til D.K. om at udge 2 medlemmer til at deltage i et lyttermøde på Marielyst Østersøbad på Falster 9-10 september. Inga Dahlsgaard oplyste, at det var et regionalt møde, hvor man skulle beskæftige sig med hele programmet. Landsformanden var mest stemt for at ophæve kvindernes radiolandsudvalg. Margr. Høst Neerup mente, det var for uensartet til at kunne bestå.

Konklusion: man vedtog at se mødet den 13/9 an. Lis Groes foreslog, at Margr. Petersen skulle gå til dette møde, og henstillede, at Margr. Petersen giver et referat af mødet. -

Landsformanden meddelte, at det havde været vanskeligt at finde den rigtige kvinde til Ingrid Jespersens legat. Man havde foreslået Marie Vigeland, men hun var for gammel, og efter forhandling bl.a. med kunstmaler Erik Struckmann nåede man frem til malerinden Else